

Ha a vendég pohárba kéri...

Tudom, hogy minden valalat a minél nagyobb haszon elérése érdekében dolgozik. Ez helyes, de úgy vélem, nem volna szabad figyelmen kívül hagyni a vásárlót sem. A Karancs utcai Szivárvány presszóban pl. csak nagyon ritkán lehet olcsó, Kőbányai, vagy Kinizsi sört kapni, csak a drága importsöröket. Ezeket nagyobb a haszonkulcs, el is fogy, mert issza, nem issza, nem kap mást a vendég. Pedig kapnának ők is Kőbányai, ha rendelnének, vagyis, ha eleget rendelnének, mint más helyeken teszik.

Itt van a piaci büfé, ahol ha van üveges sör, azt csak üvegből lehet meginni, 1,50 betét ellenében, amit a kiszolgálók szednek és adnak vissza. Ez plusz munkát jelent nekik, de ha valaki kéri, hogy öntsék ki neki korsóba, azt elutasítják, nem is udvariasan, és ha hivatkozik rá, hogy nem tud üvegből inni, mérgesen adnak neki poharat. Az üdítő italokat akkor miért öntik ki pohárba? — vetődik fel a kérdés. Nem messze van oda a Nemzeti büféje, ahol az üveges sört szó nélkül korsóba öntik ki, és, ha a vendég üvegből szeret inni, azt is megengedik a pultnál betét nélkül. Miért van ez a kétféle rendelkezés? — írja Mező Sándor levelezőnk.

★

A levélben szereplő kérdésekre a vendéglátó vállalat válasza a következő:

— A sörelátás hiányosságával kapcsolatos észrevételeit jogosnak tartjuk, azonban ez nem az üzletvezető

hanyagságának következménye. Nem elhatározás kérdése, hogy egy-egy üzletvezető milyen sört értékesít, hanem az mindenkor a rendelkezésre álló árukészlet függvénye.

Ismert tény, hogy a hazai söntermelés nem fedezi a szükségletet, s így a külkereskedelem az ellátás javítása érdekében különböző szocialista országokból hoz be palackozott sört, melyet az élelmiszer-kereskedelem, és a vendéglátás forgalmaz.

Kétségtelen, hogy az importsör drágább, mint a Kőbányai világos, de minősége is — magasabb extrakt tartalmánál fogva — jelentősen eltér a hazai gyártmányú sörtől. Nem azért drágább tehát, mert a vendéglátó vállalat magasabb áron értékesíti, vagy magasabb haszonkulcsot alkalmaz. A kalkulációjuk nem tesz különbséget a hazai és importsörök között, így mindkettőt rögzített és azonos haszonkulcs alkalmazásával kerül értékesítésre.

A piaci büfében tapasztalt üvegbetéttel kapcsolatos észrevételével nem értünk egyet. A piaci büfé fogyasztóterrel nem rendelkező egység, a kiszolgálás utcaóra történik, így ellenőrizhetetlen, hogy a palackkal kiszolgált sör a vendég helyben fogyasztatja-e el, vagy elviszi magával. Miután az üzlet vezetője és dolgozó anyagi felelősséggel tartoznak a rájuk bízott társadalmi tulajdonért, érthető és indokolt a betétdíj felszámolása. Ha a vendég pohárba kéri a sört, úgy a dolgozónak kötelessége azt nélkül pohárba kiszolgáltatni — szól a vállalatnál kapott tájékoztatás.

Keresik a végleges megoldást

A mátranovák 14. sz. Italtöltőjének érdekében, munkájuk könnyebbé tételére szeretnénk a szerkesztőség segítségét kérni. Régtóta ismerem ezt az egybként jó forgalmú italtöltőt, de mióta csak ismerem, megoldatlan benne a folyóvízes mosogatás. A bolt dolgozóit mintegy harminc méter távolságból hordják kannákban a vizet a kútból, hogy feltöltsék a mosogótartályt. Nos, ez úgy történik, hogy mivel a földről a tartályt nem érik fel, egy dolgozó székre vagy egyéb alkalmasra áll fel, míg a másik feladja a vödör vizet. Ez nehéz is, egyben balesetveszélyes is. Ezen az áldatlan állapoton jó volna segíteni, kérem, tegyék meg a szükséges intézkedést — írja Kuborecz Ferenc mátranovák levelezőnk.

×

A kérést a Nógrád megyei Vendéglátó Vállalathoz továbbítottuk, melynek nyomán az alábbi választ kaptuk:

— A mátranovák 14. sz. Italtöltőnk vizellátásával kapcsolatos észrevételét egyetértünk. Vállalatunk régi gondja ennek az egységnek folyóvízzel való ellátása. A korábbi tervünk, mely szerint az épületben levő kútból — hidrofóros megoldással — házi vízvezetékrendszert építünk ki, nem valósulhatott meg, mivel a kút vize közegésségügyi szempontból kifogásolt és pohármosásra alkalmatlan.

Megvizsgáltuk a végleges megoldás lehetőségét, azonban ez jelentős beruházási költséggel járna. A vezetőket

Az oldalt összeállította:

Toth Jolán

Az olvasók fóruma

Levelezőink jelentik

Nézsai kórus a sikerek útján

Tisztelt Szerkesztőség. Nagy örömmel számolok be a nézsai AFESZ kórusának legutóbbi szerepléséről. Június 7-8-án tartották Szolnok megye négy városában az V. országos szövetkezeti dalostalálkozót. A kétnapos rendezvénysorozat része volt Szolnok 900 éves jubileumi ünnepeinek. Mi az első napot Karcagon töltöttük, koszorúzási ünnepségen vetőtünk részt, énekeltünk a többi 10 kórusal közösen. Este pedig a művelődési központ dísztermében mutatottak be műsorunkat. Mivel csak mi voltunk népviseletben, mindenki már a bevonulásunkat is megtapsolta. Magyar és szlovák népdalcsokrot, és Hajdú Mihály népdalfeldolgozásaiból énekeltünk. Nagyon jól sikerült a szereplés. Mikor a többi kórust is hallottuk énekelni, akkor értettük meg igazán, milyen megtiszteltetés számunkra, hogy ott lehetünk. Senki nem volt hozzánk hasonló, mind nagy múltú, híres kórusok, melyekhez ké-

pest mi túlságosan is amatőrök vagyunk. Csodálatos, magas színvonalú műsort hallhattunk, pl. a szekszárdi kamarakórustól, a karcagi, a nagymarosi, ikervári és a többi énekkartól.

Este az énekkarok szerenádát adtak a város lakóinak. Közben az énekkarokat fenntartó szervek vezetői és a kórusvezetők tanácskoztak a zsűrivel, melynek elnöke Karcagon Czövek Lajos volt.

Másnap, vasárnap hajnalban indultunk Szolnokra, ahol a 42 magyar, és 5 külföldi kórus nagy találkozója volt, zuhogó esőben a Lenin-szobornál. A közös műveket itt már kétezren énekeltük. Dél előtt hangverseny volt a színházban, utána díjkiosztás.

Örömünk leírhatatlan, mikor Maróthy Gyula elismerően szót a „nagyok” között a mi énekkarunkról, kiemelte hiteles, eredeti, meggyőző előadásunkat, és külön megemlíttette, hogy aszlonoki dalostalálkozók történe-

tében először hangzott el nemzetiségi műsor. Es ezek után átvehettem a díjat: egy nagy, szép porcelánvázát.

Azt hiszem, hat éves énekkarunk történetének piros betűs ünnepe ez a dalostalálkozó, melyet sose felejtünk el, és bízunk abban, hogy 2 év múlva újra elmehetünk. Köszönöm a MESZÖV-nek, hogy minket ide benevezett. Köszönöm a nézsai AFESZ igazgatósága elnökének, Deák Ferencnek a sok segítséget, példamutató hozzáállását, nagy zeneszeretétét. Köszönöm a nézsai asszonyoknak a hat éves fegyelmzett munkát, az énekés szeretetét. Es végül köszönöm családtagjainak, akik megértéssel, türelemmel látják el a család, háztartást, gyermekeket, míg a ház asszonya énekkari próbán, vagy éppen szereplésen vesz részt. Eredményünk ennek a szeretegező, sok embert érintő gondösszehangolásának köszönhető.

Szarka Lajosné kórusvezető, Nézsza

Megkérdeztük Találkozó

— Választ szeretnénk kanni a salgótarjáni MEK-től, illetve a városi tanács termelésellátási felügyeleti osztályától arra vonatkozóan, hogy a salgótarjáni Bajcsy-Zsilinszky utcában szezonális jelleggel felállított 41. sz. zöldes-pavilon üzemeltetése várható-e, miután lassan a nyár közepében járunk? Legjobb tudomásunk szerint az utcában levő pavilon az említett jelleggel addig üzemel, amíg az új vásárosházak kapuit meg nem nyitják — írják az utca lakói.

★

A salgótarjáni Bajcsy út lakóinak kérdésére Fekete Sándor, a MEK igazgatója az alábbi tájékoztatást adta lapunknak:

— A Bajcsy utcában levő pavilont az idén nem nyitjuk meg, mivel a tanácsal egyetértésben olyan döntés született, hogy a pavilont ideiglenesen Salgótarjányra helyezzzük át. Ugyanis az ott levő egyetlen árudánkat soron kívül közegésségügyi okokból le kell bontani. S addig is, amíg a lakosság társadalmi összefogása és a tanács segítsége révén megépülhet az új áruháza, biztosítani kell a bányatelep ellátását. Ezt pedig a szoban forgó pavilon kiszállításával tudjuk csak megoldani.

„A te időd véges, a könyvek száma végtelen. Mi nem azért olvassunk, hogy gondolkodni ne kelljen, hanem, hogy az olvasottak alapján a természetben, irányításban, szervezésben sikereink bővüljenek. Pótolhatatlan munkatársunk a könyv, célunk tiz-és százezreket olvasókká tenni, munkásokat, tsz-tagokat, s nem utolsósorban a fiatalokat.” — mondotta megnyitó beszédében a rétsági író-olvasó találkozó résztvevőinek Gálák József, a járási hivatal művelődési osztályának vezetője.

Ezután a rétsági gimnázium leánytanulóiból alakult irodalmi színpad előadásában igen szép műsort láthattunk. Csáthy Albertné könyvtárvezető, Szabados Imréné nemzetiségi referens tevékenysége nem volt hiabavaló.

Czakó Gábor fiatal író megnyerő szavai, üdvözlése után nagy érdeklődés közepette zajlott le az író-olvasó „beszélgetés”, gondolatcsere. Czakó egyik novellás kététerőli győvekedünk (Albérié). Szociográfiai munkásságát az indulat, a vitaközvetítő jövedy jellemzi. Kívánunk az írónak és olvasóinak sok-sok élményt, s további jó munkát.

A n'k é t

A Vöröskereszt járási szervezete, és a Hazafias Népfront járási bizottsága rendezése-

ben a rétsági Asztalos János Művelődési Központban cigánykörtört tartottak. Mocsári Zoltánné megyei védőnő méltatta, ismertette Rétság, Szatok, Tereske, Legénd, Szenvedhely, vagyis a járás területén élő cigány lakosság küldöttei előtt a családvédelem szerepét. Utalt arra, hogy mennyit javult a megyénkben élők foglalkoztatottsága, az emelkedő arányú munkavállalásokból eredően javult a családok szociális, kulturális helyzete. Célunk, törekvésünk az, hogy társadalmunkban a lakáshelyzetük is javuljon. Utalt a megyei szép eredményekre, egy-egy városunk nagyüzemeinek, így pl. Salgótarján öblösüveggyárában a cigány munkások eredményeire stb., s ezen belül a jól beilleszkedett, szép termelési, önképzési eredményekre is.

Szólt az italozás káros hatásáról, az óvodai férőhelyek kihasználásáról, a családvédelem, a terhesnőtanácsadás jelentőségéről stb.

Dr. Jakubecz József járási főorvos felszólalásában arról szólt, hogy egészségügyi törvényünk milyen messzemenően gondoskodik az emberről. Srám András járási népfőntitkár időszerű, aktuális politikai kérdésekről adott tájékoztatást, majd az anket résztvevőinek kérdéseit, javaslatait hangzottak el. Az anket elérte célját, hasznos volt megrendezése.

Vidovszky András

A vasúti szolgálatot 1940. márciusában kezdte, majd mint katoná több évig foglalkozott, visszatérve onnan, újra a vasúthoz ment és folytatta szolgálatát. Kakuk Ernő 1951-ben Kisterenyé állomásról a miskolci, 1957-ben pedig a budapesti igazgató-ságához került vizsgálo főkalauzi beosztásba. Innen, ebben az esztendőben ment nyugdíjba, mint főellenőr, vizsgálo főkalauz. Az eléggé népszerűtlen, nehéz munkaterületen a 35 évből huszonegyet töltött el. Megszámlálhatatlan az az út, amelyet munkahelyei és lakása között a salgótarjáni vasútvonalon szolgálatban eltöltött mind órában, mind kilométerben. Egyszerű, csendes, szerény, az utasokkal szemben is határozottsága mellett szolgálatkés, udvarias és segítőkész, s a végső határig türelmes volt. Nem véletlen az sem, hogy a nyugdíjasbúcsúztatóján, Budapesten a miskolci MÁV Igazgatóság személydij-szabási csoportjának vezetője, volt vizsgálo munkatársai közül is köszöntötték, és ajándékokkal kedveskedtek neki. Hosszú és boldog nyugdíjas éveket kívánunk Kakuk Ernőnek, magunknak pedig sok olyan kollégát, mint ő volt.

Szűcs Ferenc

Önkéntes veradás

Adj vért, életet mentes — jelszó hirdette több napon át Felsőöteny községben, a helyi Vöröskereszt szervezésében a veradását. A község lakosságának mintegy 11 százaléka, több mint százötven jelentkezték veradásra, s közülük százötvenen adtak vért. Az iskola épületében a nevelőotthon és a helyi varroda dolgozó csoportosan mentek el a veradásra, s a szervező, mozgósító munkában is részt vettek a szocialista brigád tagjai. (Zömében, mint általában a nők). Köszönet a veradóknak, a szervezőknek: Bogárné Károlynának, Szabó Istvánnak és a szocialista brigád tagjainak, a nevelőotthon nevelőinek, és a község minden veradójának.

V. A. Felsőöteny

Keszthelyről érkezett

A Keszthelyen nvaraló bányászgyerekek ez ideig jó időjárast mondhatnak magukénak. Igyekeznék is kihasználni az időjárás adta lehetőséget. Minden idejüket a tópartján töltik. Hogy menni-ve jól érzik magukat, bizonyítja az a megnyilatkozás, amit a gyerekek mondanak: — de szeretnénk jövőre is itt nyaralni! A fürdés mellett sokféle versenyt rendeznek. Sportversenyeket, tréfiás vetélkedőket és már készül a tábortűzi műsor is.

Vasárnap kiránduláson vettek részt. A hajóállomásig autóbusszal, onnan Badacsonyba hajóval kötettk ki. Utána Tapolca következett, ahol megnézték a malom-

tavat, a tavas barlangot, majd Sümegre látogattak. Felmentek a várba, ahonnan gyönyörű kilátásban volt részük. Ezután egy rövid hévízi sétát tettek, majd visszatértek üdülőjükkbe.

A további napok programján szerepel még a Balaton Múzeum és a Festeties-kastély meglátogatása, a fenékpusztai kenderüzem és a római kori ásatások megismerése. Az utolsó előtti napra tervezik az ajándékvásárlást. Az ellátás kifogástalan, a jó idő meghozta a gyerekek étvágyát a konyhai dolgozók öröme.

Sándor Vilmos.

Keszthely, Gyermeküdülő

